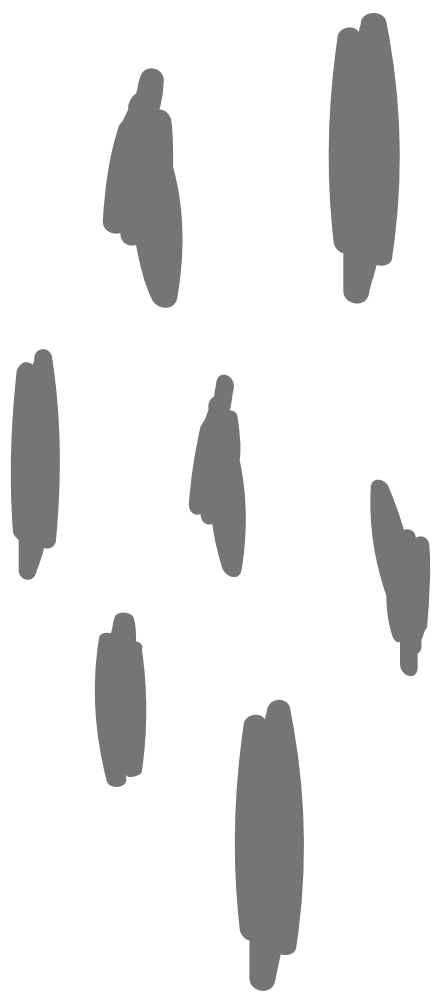

MERIDIANAS

**VIMS MOKYKLOS
BENDRUOMENĖS
LAIKRAŠTIS**

2023 m. ruduo, Nr. 19

skaitykite:

MOKYTOJAS KITU KAMPU: INGA	P. 3
MOKINYS KITU KAMPU: UMA	P. 5
JAUNIMO SAVANORIŠKA TARNYBA	P. 7
PSICHIKOS SVEIKATOS DIENA	P. 9
KĄ APIE TAVE PASAKO DEŠRELĖS?	P. 10
HELOVINO PERLAS	P. 11
ŠIUOLAIKINIO MENO MUGĖ	P. 12
AVANGARDINIS METALAS	P. 14
KALEIDOSKOPAS	P. 13

Viršeliui panaudota Linos Kivaka nuotrauka
(<https://www.pexels.com/@lina/>)

MOKYTOJAS KITU KAMPU: INGA

Kalbino Dominyka Juchnevičiūtė

Šiais mokslo metais prie VIMS mokytojų bendruomenės prisijungė naujas narys – **Inga Lebednykienė**, kuri mielai dalinasi sukauptomis matematikos žiniomis ir patirtimi su VIMS bendruomene. Šią savaitę pavyko pakalbinti mokytoją ir sužinoti apie ją šį bei tą naujo.

Kokia Jūsų istorija su matematika?

Mokydamasi mokykloje niekada neturėjau išskirtinio dalyko, kuris itin trauktų ar išsiskirtų iš kitų, bet visada norėjau būti mokytoja. Gal ir priežasčių tam buvo daug: mano teta ir dėdė dirbo mokytojais, o sesuo studijavo VPU istorijos bakalaurą. Kalbant apie matematiką, reikia pastebėti, kad niekada nemėgau dalybos kampu, ne visada sekėsi geometrija. Ruošdamasi studijoms rinkausi tarp istorijos, ekonomikos ir matematikos. Matematikos studijų programa sudarė galimybę tolygiai studijuoti ir matematiką, ir informatiką bei įgyti dvigubą specialybę. Ši galimybė ir lėmė mano apsisprendimą.

Ar turite pomėgių? Kaip praleidžiate laisvalaikį?

Mano didžiausias pomėgis be kelionių yra įvairių dydžių dėlionės, kurių didžiausią esu sudėliojusi iš 3000 detalių.

Kas Jums labiausiai patinka mokant matematikos?

Mokydama matematiką labiausiai mėgstu projektinę veiklą, statistinius tyrimus ar kita praktinę veiklą, kuri suteikia galimybę pritaikyti įgytas žinias ir patirtį, kuri ugdo kritinį mąstymą ir kūrybiškumą.

Kokių patarimų turite gimnazinių klasių mokiniams, ypač artėjant PUPP ir VBE?

Visų pirma – įveikti nerimą ir stresą. Antra – iš pradžių atlikti tas užduotis, kurias mokate (taip sutaupysite laiko). Trečia – kai neatsimenate formulės ar taisyklės, pagalvokite, kaip galima tai atlikti kitu būdu, panaudoti, tai, ką tikrai žinote.

Galbūt turite kokį slaptą talentą ir norėtumėte juo pasidalinti su „Meridiano“ skaitytojais?

Turiu tik gražius atsiminimus apie daugelį metų lankytą krepšinio būrelį, daugybę varžybų ir išvykų.

Ar Jums sunku sutramdyti neklausančius mokinius pamokos metu?

Visada iš mokinių tikiuosi sąmoningumo ir atsakingumo, tarpusavio bendradarbiavimo ir supratingumo. Koreguoti elgesį nėra sunku, kai turime susitarimus ir laikomės jų.

Kokių mokinių norėtumėte daugiau pamatyti savo pamokose?

Daugiau besišypsančių 😊.

Kokie mokymo metodai ir strategijos, Jūsų nuomone, yra veiksmingiausi padedant mokiniams suprasti sudėtingas matematikos sąvokas?

Kurį laiką aktyviai taikiau „Mąstymo mokyklos“ metodiką: mąstymo žemėlapiai, De Bono mąstymo kepurės, mąstymo raktai, mąstymo įpročiai.

Kokia Jūsų, kaip mokytojos, mėgstamiausia ir nemėgstamiausia veikla darbe?

Mėgstamiausia – bendravimas, nemėgstamiausia – neigiamų rezultatų ir pastabų rašymas.

Jeigu dabar galėtumėte keisti profesiją, ar keistumėte?

Nekeisčiau, tik papildyčiau (stovyklos, būreliai ir pan.).

Grįždama prie šio interviu pradžios, noriu padėkoti mokytojai Ingai už tai, kad leido geriau ją pažinti ir pasidalino savo patirtimi. Šis interviu su mokytoja paliko labai malonų įspūdį apie jos aistrą matematikai ir mokymui. Tikiu, kad tokios įžvalgos padės ne tik mokiniams, bet ir visiems skaitytojams vertinti matematiką kaip nuostabų pasaulį. Tikiuosi, kad mokytoja įkvėpė ir kitus žmones atrasti matematikos grožį.

MOKINYS KITU KAMPU: UMA

Kalbino Karolina Anzdiulytė

Šį kartą bandydami po truputį susipažinti su pasipildžiusia VIMS bendruomene, pakalbinome dešimtokę **Umą**.

Sveika, turiu Tau keletą klausimų. Ar esi galvojusi apie gyvenimą kitoje šalyje?

Taip, esu mąščius apie studijas užsienyje, bet labai myliu Vilnių ir šiuo metu realizuoju save čia, bet juk niekada nežinai, kur gyvenimas nuves:).

Ar užsiimi kokia popamokine veikla?

Menas visada mane traukė ir prieš penkerius metus supratau, kad noriu kažką nuveikti ir pasiekti šioje srityje. Praeitais mokslo metais baigiau J. Vienožinskio dailės mokyklą. Šioje mokykloje supratau, kurios meno sritys man patinka labiau, kurios mažiau.

Mėgstamiausios pamokos buvo grafika, dailės istorija (būtent meno kūrinių analizė), šiuolaikinio meno projektai ir fotografija, iš kurios ir gyniausi savo baigiamąjį darbą. Labai noriu pasiūlyti visiems mokiniams, kuriems patinka piešti, tapyti, kurti, stoti į šitą mokyklą. Iš jos išeisite praturtinę savo dailės kūrinių supratimą, sustiprinę savo piešimo, tapymo, grafikos, keramikos įgūdžius, galbūt išbandę kelias naujas meno šakas ir atradę, kurios meno šakos jums labiausiai prie širdies.

Ką veiki laisvalaikiu?

Laisvalaikiu labai mėgstu lankytis meno parodose, klausytis muzikos, nemažai laisvo laiko praleidžiu su draugais ir šeima. Taip pat dabar atrandu teatrą – pradėjau dažniau vaikščioti į spektaklius. Vienas dalykas, kurio negalėčiau nepaminėti pasakodama apie save – dievinu kavą. Mano gyvenime nėra buvę dienos, kai nebūčiau išgėrus kavos puodelio.

Kodėl atėjai į VIMS? Kaip čia jautiesi?

Praeitoje mokykloje turėjau silpną dėstytoją iš man svarbaus dalyko, taip pat aplinka ten man darė neigiamą įtaką. Kadangi mano brolis ir sesė eina į VIMS, nusprendžiau prisijungti prie jų. Atėjau į VIMS kiek vėliau, ne rugsėjo pirmąją, ir pirma savaitė buvo sunki, atrodė, kad klasė buvo jau susiformavusi, visi žinojo, kas su kuo draugauja, ir mane gąsdino ta mintis, kad su niekuo nesusibendrausiu. Bet iš tikrųjų man tereikėjo šiek tiek įsivažiuoti. Dar iki dabar lyginu buvusią mokyklą su šita ir išties džiaugiuosi, kad atėjau čia. Esu mokyklos žurnalistų komandoje ir parlamente, tokių galimybių praeitoje mokykloje neturėjau. Taip pat labai vertinu VIMS mokinio ir mokytojo santykį – mokytojas visada ras laiko padėti mokiniui ir pakonsultuos.

Mokyklos bendruomenė labai draugiška. Manau, kiekvienas mokinyš čia yra pastebimas ir vertinamas bei jam suteikiamos galimybės reikštis – tai labai džiugina.

Ačiū, Karolina, kad kalbinai! Skaitytojai, jei pamatysit mokykloj – pasisveikinkit;).

JAUNIMO SAVANORIŠKA TARNYBA

Gabriela Vosyliūtė

Visi žinome, kad kiekvienais metais mokiniai privalo surinkti tam tikrą socialinių valandų skaičių. Tačiau dauguma tai daro arba metų pabaigoje, arba išvis jų nesurenka. O pasiteisinimai dažniausiai būna tokie – „trūksta“ savanoriškos veiklos, „neturiu laiko“ arba „man neįdomu“. Neslėpsiu, kad ir pati taip sakydavau. Bet neseniai supratau, kad taip yra todėl, nes savanorystė jaunam žmogui yra pateikiama kaip sunkus darbas, kurį tu privalai atlikti dėl mokyklos. Mano nuomone, jeigu daugiau kalbėtume apie gražiąją ir linksmąją savanorystės pusę bei jos privalumus, tikrai daug daugiau žmonių ja susidomėtų. Tad norėčiau pasidalinti savo patirtimi ir patarti, kur galima savanoriauti, kad laikas neprailgtų ir teigiamų emocijų netrūktų bei paaiškinti, kodėl visgi savanorystei verta atrasti laiko ir ką naudingo galima iš jos išsinešti.

Prieš kelis metus atradau jaunimo savanorišką tarnybą (JST). Tai šešių mėnesių intensyvi savanorystės programa akredituotoje priimančioje organizacijoje. Nors ir susipažinau su ja jau pakankamai seniai, bet užsirašiau tik šiais metais, kadangi maniau, jog neturiu tam laiko ir bus tikrai labai sunku. Tačiau jau pirmasis mano savanoriavimo mėnesis šioje programoje paneigė visas mano dvejones.

Kaip akredituotą priimančią organizaciją pasirinkau Maisto banką, tad galite nuspėti, kad dažniausiai sutinku vyresnius už save žmones. Tačiau nenuvertinkite ir jaunuolių, jų taip pat ten netrūksta! Tai, turbūt, ir yra geriausia šios savanorystės dalis, nes savanoriaudama sutinku be galo daug naujų ir skirtingo amžiaus žmonių. Jie ne tik yra empatiški, bet ir labai nuoširdūs. Visada smagu pasiklausyti močiučių ir senelių įdomių istorijų, patarimų ir gyvenimiškos patirties, o ir naujos jaunimo pažintys visuomet pralinksmina. Skirtingo amžiaus žmonių pasakojimai suteikia man galimybę pažvelgti į pasaulį iš įvairiausių perspektyvų ir taip mokytis iš jų klaidų, pažinti slapčiausius pasaulio kampelius ar tyriausios širdies žmones.

Negaliu nepaminėti ir šiltų susitikimų su kuratoriumi, mentore ir kitais programos savanoriais. Kuratoriai kiekvienoje organizacijoje skiriasi, tad negaliu daug apie juos papasakoti, tačiau mentorės visiems yra tos pačios. Man atiteko nuostabi mentorė, kuri sukuria tokią jaukią atmosferą, pagalvoja apie kiekvieną sėdintįjį tame susirinkimo kabinetuke bei sugalvoja linksmas, save ir kitus bendraamžius analizuojančias užduotis, o tu net nepastebi, kaip greitai prabėga toji susitikimo valanda. Na o draugiški savanoriai, kurie pasiryžo šešis mėnesius padėti kitiems, nesipelnędami sau, yra tikras gerumo, užuojautos ir meilės pavyzdys. Jie visuomet ateina su plačia šypsena ir pakelia tau nuotaiką, net kai mokykla tave taip išvargina, jog viskas aplink pasidaro pilka ir niūru. Taigi šie susitikimai tikrai yra viena laukiamiausių savanorystės dalių, kadangi jie ne tik pralinksmina, bet ir leidžia sunkumo jausmui širdelėje atslūgti, nes savanoriaudamas supranti, kad kiekvienas iš mūsų susiduria su iššūkiais tiek mokykloje, tiek savanorystėje, o jais pasidalinus su kitais iš tiesų palengvėja.

Kaip jau minėjau, aš kaip priimančią organizaciją pasirinkau Maisto banką, tačiau yra dar daug kitų pasirinkimų. Kūrybiškų ir bendrauti nusiteikusių savanorių visuomet laukia „MO muziejus“, o ir „Raudonasis kryžius“ neatsilieka. Savanoriauti galima ir organizacijose, kuriose bendrauji su vaikais, maitini benamius ar tiesiog padedi bibliotekų lankytojams. Manau, galimybių atrasti save yra labai daug, tereikia išsirinkti sau patinkančią veiklą ir tikėti savimi.

Šią programą ypač rekomenduoju tiems, kurie nėra užtikrinti, jog tikrai įstos ten, kur nori ar tiesiog ateityje mato save besimokančius užsienio universitete, kadangi pabaigus šią intensyvią šešių mėnesių savanorystę ir įgyvendinus visus reikalavimus yra suteikiamas 0,25 balo pripažinimas stojant į bakalauro studijas Lietuvoje. Taip pat užsienyje labai atsižvelgiama į ilgalaikę savanorystę, tad tai užtikrina jūsų sėkmę stojant. Nepaisant to, dabar ilgalaikė savanorystė yra pripažįstama ir kaip darbo patirtis, tad tai pravers ne tik kur nors stojant, bet ir ieškant darbo!

Taigi, viliuosi, jog ką nors sudominau šia programa, o galbūt net paskatinau užsirašyti. Visgi, šio straipsnio tikslas buvo ne tik pristatyti jaunimo savanorišką tarnybą, bet ir paskatinti paauglius padėti kitiems. Savanoriaudami šioje programoje patirsite tikrai nemažai iššūkių, tingėsite, kartais net iš gailesčio nubrauksite vieną kitą ašarą, tačiau naujos pažintys, prisiminimai, ilgiausi pokalbiai ir laimės kupinos akimirkos išliks dar ilgam. Tikiuosi, kad pamilsite savanorystę taip, kaip pamilau ją aš. Na o visiems planuojantiems prisidėti prie mūsų komandos, linkiu nepasiduoti, kuo daugiau bendrauti, šypsotis, o svarbiausia – skleisti gerą ir daryti šį pasaulį geresne vieta.

PSICHIKOS SVEIKATOS DIENA

Marta Misiūnaitė

Suprasdami rūpinimosi savo emocine būkle svarbą, spalio 10-ąją mokykloje minėjome Tarptautinę psichikos sveikatos dieną. Psichologės Julijos iniciatyva visą dieną buvo galimybė pasimatuoti savo emocinę temperatūrą, dalyvauti žaidime su psichologiniais faktais ir gauti prizus, mokytis raminančio kvėpavimo technikas per fizinio lavinimo pamokas. Taip pat VIMS nariai dėvėjo žalios – gyvenimo, vilties – spalvos akcentus, prisidėdami prie dienos minėjimo.

Tikime, kad pastaruoju metu tiek internete, tiek, galbūt, iš gyvų lūpų dažnai išgirstate apie tai, kaip svarbu skirti laiko ir dėmesio ne tik fizinei, bet ir psichikos sveikatai.

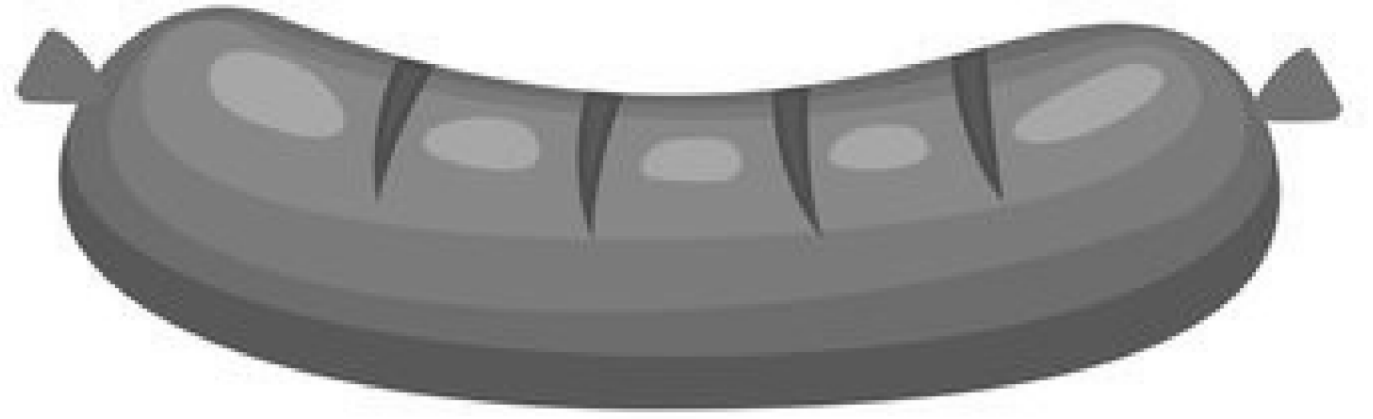
Na, progos praleisti negalime ir mes, todėl dalinamės būdais, kaip sugadinti savo (ar net kitų!) psichikos sveikatą!

1. Niekada nekalbėkite apie savo jausmus, ypač, jei jie paveikia jus neigiamai.
2. Jokiais būdais nereikšite savo emocijų. Jei pykstate – palaukite, kol pyktis ištrūks, o jei liūdite – apsimeskite, kad esate laimingas (juk kitiems blogų dienų irgi nebūna).
3. Apie pokalbius su psichologu net negalvokite.
4. Miegokite kuo mažiau, kiek tik jūsų kūnas sugeba.
5. Pasirūpinkite, kad laiką leistumėte tokioje aplinkoje, kuri jus erzina ir vargina.
6. Negatyvus požiūris į gyvenimą – svarbiausia!
7. Dar geriau, jei visą laiką būnate vienoje patalpoje ir neišeinate į lauką.
8. Stenkitės išlikti sėslus ir, taupydami laiką, nesportuokite.
9. Jei nemokate sakyti ne – puiku! Taip ir toliau.
10. Nepoilsiaukite.
11. Padarę klaidą, kaltinkite save.
12. Neprašykite pagalbos.
13. Viską atlikite perfekcionistiškai.
14. Nepalaikykite ryšio su jums svarbiais žmonėmis.
15. Kai pajuntate, kad kyla įtampa ir stresas, pasistenkite visus darbus daryti vienu metu.

Viliamės, kad šie būdai padės jums atpažinti save tam tikrose situacijose ir lauksime dar didesnės iniciatyvos minint psichikos sveikatos dieną kitais metais!

KĄ APIE TAVE PASAKO DEŠRELĖS?

Marta Misiūnaitė

Pieniška – kaip sekasi vaikų darželyje?

Veganiška – tu arba veganas, arba psichopatas.

Medžiotojų – rimtas, solidus žmogus su geru skoniu.

Pikantiška – tu ją supanikavęs pasirenki degalinėje, kai užsisakinėji dešrainį.

Chorizo – neigi, kad esi tipinis, niekuo neišsiskiriantis žmogus, bet būtent toks ir esi.

Sardelės – tu pavargusi 3 vaikų motina, nebežinanti, ką vaikams duoti vakarienei.

Karštai rūkytos – esi krepšinio fanas arba tau tiesiog 13 metų.

Vištienos – geriau jau tiesiog vištieną valgyti...

Bandelė su dešrele – suprantama tik tuo atveju, jei valgai mokyklos valgykloje.

Kruasanas su dešrele – dar vienas ištikimas LIDL'o pirkėjas.

Daržovių – ne, sveikesnės jos nėra.

Sūrio dešrelės – nei normalaus sūrio, nei dešrelių..?

„Nevalgau dešrelių“ – ... Žinoma.

HELOVINO PERLAS

Patricia Vosyliūtė

Visi žinome, jog artėja atostogos ir viena mėgstamiausių vaikų švenčių – Helovinas. Atostogų metu norisi pailsėti, gerai praleisti laiką su šeima ir susikurti šventišką atmosferą. Neabejoju, jog filmai – neatsiejama atostogų dalis, todėl žinau, jog filmai Helovino tematika atostogų metu bus žiūrimiausi. Ar jums trūksta rekomendacijų? Nesudėtingo siužeto, prasmingos, nuoširdžios ir gražios istorijos, kurioje susipynė ne tik linksni, bet ir liūdni, lyriški momentai rekomendacija – „Mirusi nuotaka“. Pagrindinis veikėjas Viktoras netikėtai susituokia su Mirusia nuotaka ir atsiduria požeminiame mirusiųjų pasaulyje, kur verda linksmybės. Tuo metu jo sužadėtinė gyvųjų pasaulyje Viktorija nori susigražinti Viktorą, tačiau tėvai nusprendžia ją ištekinti už lordo Barkio. Ar pavyks mylimiesiems likti kartu?

Timas Burtonas turi neprilygstamą talentą kurti tamsius, kerinčius pasaulius, o režisieriaus sukurtas filmas „Mirusi nuotaka“ nėra išimtis. Šis animacinis „brangakmenis“, išleistas 2005 m., demonstruoja Burtonui būdingą gotikinės estetikos, makabriško humoro ir švelnios, nuoširdžios istorijos derinį.

Filmo vizualinis stilius yra tiesiog įspūdingas, o kruopščios detalės kiekviename kadre liudija kūrybinės komandos atsidavimą. „Mirusi nuotaka“ be vargo panardina į savo neįtikėtinai gražų pasaulį – nuo siaubingo, apgriuvusio požemio, iki gyvybingos, spalvingos gyvųjų karalystės. Personažų dizainai, kuriuose vaizduojamos lieknos, savotiškos gyvųjų figūros ir nuotakos skeleto elegancija, yra vizuali šventė žiūrovui, kuri turi neabejotiną Burtono antspaudą. Filmo personažai atgyja išskirtinių aktorių vokalinių talentų dėka. Pagrindiniai animacinio filmo veikėjai – Viktoras ir Emilija – sukuria lyrišką aplinką ir priverčia kiekvieną žiūrovą įsitraukti į romantinį veiksmą, todėl visos peržiūros metu širdį šildo meilės trikampis, kuris atlieka svarbų vaidmenį filmo istorijoje.

„Mirusi nuotaka“ – tai daugiau nei tik vizualiai stulbinantis ir puikiai animuotas filmas. Tai pasaka apie savęs atradimą, meilę ir tikrojo savęs parodymą. Animacija primena, kad grožį galima rasti pačiose netikėčiausiose vietose ir kad meilei ribų nėra, net kai tenka rinktis tarp gyvybės ir mirties.

Apibendrinant galima sakyti, kad „Mirusi nuotaka“ yra žavus ir vaizduotę praturtinantis kinematografinis kūrinys. Jame sujungiami kvapą gniaužiantys vaizdai, žavi istorija ir įnoringas humoro jausmas. Nesvarbu, ar esate Burtono kūrybos gerbėjas, ar tiesiog vertinate unikalius ir meniškus animacinius filmus, „Mirusi nuotaka“ – vertas dėmesio filmas, kuris jus sužavės ir pralinksmins.

ŠIUOLAIKINIO MENO MUGĖ

Uma Bagdanskytė

Spalio 13-15 dienomis vyko šiuolaikinio meno mugė „ArtVilnius’23“. Jau keturioliktąją kartą Lietuvos parodų ir kongresų centre „Litexpo“ dalyvavo 70 meno galerijų ir institucijų bei 300 menininkų iš 18 pasaulio šalių. Šių metų meno mugės „ArtVilnius’23“ tema ir akcentas – performatyvumas (sugebėjimas ką nors raiškiai atlikti; vaidybiškumas). Šiame straipsnyje aptarsiu man labiausiai patikusius kūrinius iš mugės. Gal jie patiks ir tau, o gal jie įkvėps tave kitamet aplankyti „ArtVilnius“.

Lietuvos menininkas Saulius Vaitiekūnas pristatė savo „Pastebėjimai. Įžvalgos. Liudijimai“ instaliaciją. Tai buvo ant metalinių formų išraižyti sakiniai – jo pastebėjimai, įžvalgos, liudijimai. Štai keletas jo minčių:

- „Nė vienas laimėtojas netiki atsitiktinumu!“
- „Vienatvė – tai būseną, apie kurią nėra kam papasakoti.“
- „Aš tavo vietoje, nebūčiau tavo vietoje.“
- „Nesvarbu, kaip toli nuėjote ne tuo keliu. Grįžkite.“
- „Kiekvienas girdi tik tai, ką supranta.“
- „Esi tik tu.“
- „Sunkiu žmogumi būti lengva. Lengvu – sunku.“
- „Durnumas neklausia kada užėti.“
- „Viskas, kas turi kainą – neturi vertės.“

Kai kurie sakiniai privertė susimąstyti, kiti prajuokino. Buvo ne tik įdomu skaityti S. Vaitiekūno pamąstymus, bet ir stebėti skaitančių žmonių reakcijas – vieni juokėsi, kiti mąstė, kiti aptarinėjo su draugais, dar kiti – fotografavo. Šita instaliacijos idėja labai kūrybiška, bet tuo pačiu ir paprasta. Pateikimas šaltas – ant metalinės lentelės sukuria tokį rimtą įvaizdį, todėl visi šmaikštesni sakiniai sukuria kontrastą. Galima sakyti, šitas darbas panašus į dienoraštį – užrašomos mintys ir pamąstymai.

Iš Estijos atvykusios Katrin Piile „Enlightenment“ (nušvitimas) kūrinių kolekcija buvo nuostabi. Idėja – ant daug skirtingų kvadrato formos popierių nutapyti skirtingų spalvų pakabinti balionai – vieni pripildyti vandens, kiti jau susprogę, kai kuriuose lapuose iš vis jų nėra... Kai priėjau prie jos kūrinių, pagalvojau, kad tai nuotraukos – balionai taip kruopščiai nutapyti, atrodo lyg fotografija. Visa balionų kolekcija dinamiška, labai spalvinga – daug ryškių, šiltų spalvų, todėl iš karto krenta į akį, o kai dar atidžiau įsižiūri, supranti, kaip detalai kiekvienas balionas nutapytas!

Ir paskutinis darbas, apie kurį noriu tau papasakoti, yra menininkės, iliustratorės, fotografės ir tekstų rašytojos Agnės Gintalaitės. Ji sukūrė nuotraukų kolekciją. Kiekvienoje nuotraukoje yra pingvinas(-ai). „Pingvinai tapo žmonėms itin svarbūs. Nuo seniausių laikų susiformavo tradicija apkabinti pingviną. Kas žino, ką šnibžda pingvinai žmonėms, kurie juos apkabina, tačiau mažos smulkmenos gali nulemti didelius, nors beveik nepastebimus pokyčius. Šioje pasaulio versijoje lyg viskas taip pat, tačiau ir kitaip. Oras lyg gaivesnis. Klimato krizė menkesnė. Konfliktai švelnesni.“ – taip pasakojo autorė. Svarbu paminėti, kad prie iškabintų nuotraukų buvo pastatytas didelis žaislinis pingvinas, kurį buvo galima apkabinti ir su juo nusifotografuoti. Man labai patiko idėja, kad mažos smulkmenos gali nulemti didelius pokyčius ir tai, kad menininkė tai perteikia fotografijomis.

Papasakojau tau apie man labiausiai patikusius „ArtVilnius’23“ meno mugės autorius. Be jų buvo be galo daug kitų darbų – nuo nutapytų paveikslų iki gyvų performansų. Labai kviečiu kitamet atvykti, pamatyti ir atrasti savo top tris mėgstamiausius kūrinius! Susitiksime ten!

AVANGARDINIS METALAS

Justas Rankauskas

Ruduo – tai metas, kai viskas drastiškai kinta. Dar, rodos, prieš savaitę buvo taip šilta ir švietė saulė, o dabar jau apsiniaukę ir tylu, net pirmasis sniegas trumpam pasirodė. Viskas tarytum greitai sutemo ir gamta pradėjo po truputį merdėti. Negana to, mums įtampą kelia įvairūs domestikiniai ir pasauliniai įvykiai. Tokiomis akimirkomis neretai reikia kiek atsitraukti nuo visko, pailsėti ir nurimti. Ir kas labiau mums padėtų pabėgti nuo mus supančio pasaulio, jei ne eksperimentinė muzika?

Avangardinis metalas – dar žinomas kaip avant-metalas ir eksperimentalus metalas – tai sunkiojo metalo muzikos žanras, jungiantis skirtingus įvairių žanrų elementus bei eksperimentuojantis su naujais garsais, instrumentais, idėjomis ir tt.

Kadangi sunkusis metalas kaip muzikos žanras nėra labai senas, avangardinis metalas, žinoma, yra dar jaunesnis, todėl tėra skirstomas tik į du judėjimus – pirmąją ir antrąją bangas. Avangardas muzikoje dažnai žymi žanro ar subžanro pradžią – juk eksperimentavimas mene ir gimdo naujas idėjas ir elementus. Tai pastebime pirmojoje bangoje, kurios atstovai įkvėpimo sėmėsi iš kelių kitų subžanrų, kadaise priskiriamų proto-avangardininkams. Tie žanrai yra: progresyvusis rokas bei death (mirties) ir ypač doom (lemties) metalai (pastarasis padarė didžiulę įtaką dėl savo lėtos, niūrios ir dėl to – itin giliai į jausmus panėrusios estetikos ir garso gilumo, žemo tembro, išskyrusio jį iš kitų muzikos žanrų).

Pirmosios bangos atstovai – tokios grupės kaip „Celtic Frost“, „Neurosis“ ir „Voivod“, veiklą pradėjusios 9-ojo dešimtmečio pabaigoje ir jau savo projektais įkvėpusios kitas grupes kurti panašaus stiliaus muziką, pagal kurią susikūrė nauji subžanrai, tokie kaip black (juodasis), thrash (trankusis) ir progresyvusis metalas. Proto-avangardinis eksperimentavimas buvo proveržis, padėjęs metalui ištrūkti iš populiariosios muzikos rėmų ir leido žanrui plėstis nebe kaip pop kultūros atšakai, o kaip nepriklausomam meniniam judėjimui.

Antroji banga, susikūrusi iš jau anksčiau muzikos pasaulį sudrebinusių naujovių, buvo dar ekspresyvesnė ir labiau panirusi į menišką jų autorių vidinį pasaulį – tai mums rodo vienas iš antrojo avangardinio metalo judėjimo susikūrus žanras – post-metalas, kuris, priešingai nei kaip anksčiau minėti metalo subžanrai, plėtojosi nebe muzikos technikos ar estetikos kryptimis, o su pagrindiniu tikslu išreikšti (dažniausiai) apokaliptinį visko pabaigos ir nevilties jausmą (mat post-žanrai dažniausiai kuriasi pasibaigus to žanro ir jo kūrėjų bei pasekėjų „aukso amžiui“. Tokiomis pat aplinkybėmis į pasaulį atėjo ir post-rokas). Tačiau antrasis metalo avangardas vis dar tęsiasi ir daugiau pasižymi ne metališku sunkumu, kaip anksčiau minėti žanrai, o dideliu dėmesiu melodingumui. Taip pat jis įtraukia įvairių naujų garsų bei instrumentų ir technologijų siekiant išreikšti tam tikrą nuotaiką. Dažnai šalia muzikos atsiranda ir poezija – žinoma, taip pat avangardinė – abstrakčiai per muziką ir jausmą siekianti perteikti norimą nuotaiką. Tai išgirsti galite pasiklausę tokių grupių, kaip „maudlin of the Well“, „Kayo Dot“, „Imperial Triumphant“ ir „Isis“ (ne, ne tos grupuotės, kuri buvo įkurta 1999 m. Grupė „Isis“ susikūrė 1997 m.).

Avangardinis metalas, kaip ir pats avangardas, atitraukia mus nuo užsitęsusios realybės ir leidžia patirti kai ką naujo, dar besiformuojančio, leidžia judėti į priekį. Su šia mintimi skatinu jus nepabijoti ir išbandyti kelis šiuos nekasdieniškus, iš komforto zonos ir į naują pasaulį perkeliančius kūrinius:

Gorguts - Nostalgia (I banga)
Boris - Absolutego (I banga)
TODAY IS THE DAY - Nothing to
Lose (I banga)
Imperial Triumphant - City
Swine (II banga)
Isis - Deconstructing Towers (II
banga)
maudlin of the Well - Girl With A
Watering Can (II banga)
Kayo Dot - A Pitcher Of Summer (II
banga)

KALEIDOSKOPAS

Ruduo VII

Ir jeigu Tu palaidosi mane ir mano kūną
Lies tik žemė, mano protėvių mylėta,
Aš kiekvieną rudenį įžūliai paliksiu kapą,
Kad vėl žvilgsniu mylėčiau gamtos mirtį lėtą.

Ugnį mimikuojantys medžiai, rūškanos upės
Ir visa apimantis saldus pūvančių lapų tvaikas
Glosto mano širdį, aš krykštauju iš laimės
Lyg skausmo neragavęs, mažas, naivus vaikas.

Aš vimdančiai jautri ir tragiškai jausminga,
Bet širdį nutapyt man meistriškumo stinga,
Todėl aš šlovinu ilgas naktis rudens, jos
Mano sielą danguje įrėmina ir tam naudoja tik
žvaigždes.

Ir aš prisimenu, kad myliu spalį
Ir nesibaigiančius jo debesis pilkus,
Tik kada mane palieka saulė,
Rugsėję skaidrinus visus mano rytus.

Pirmų šalnų dėka apmirę mano pirštai –
Tai meilės himnas lapkričio pradžios dienų.
Nebežinau jau, ar iš baimės ar iš žvarbos tai,
Kad nuo ryto ligi vakaro: drebu, drebu, drebu.

Bijau aš savo numylėtą rudenį palikti
Ir ligi kitų metų skruostu nejausti rankos jo
švelnios.
Bijau aš jį tik žodžiais, jau nebe širdimi girti,
Nes nebeatminsiu jo tikrų spalvų ar jų meilės
gausos.

Zakarauskaitė

Laimė – tai močiutes skanūs blynai iškepti,
Kalėdų ryto kvapas ar nauji drabužiai
nupirkti

Laimė tai draugo namai ar ką tik iš
parduotuvės parnešti ledai

Kartais laimė – tai ašaros, liejamos dienos
metu ar išsirėkimas pačiu netinkamiausiu
paros laiku

Laimę rasti gali būt sunku, kai streso kupina
galva, kai aplink taip klaiku ir nyku

Tik pažvelgus truputį stipriau, pabandžius
nusišypsot truputį dažniau,

Kai pagaliau nebebus taip viskas baisu,
Gal tada laimę išvysti galėsi ir tu.

Saulė D.

Umos B. darbas

turinį kūrė:

- Karolina Andziulytė (9)
- Dominyka Juchnevičiūtė (9)
- Uma Bagdanskytė (10)
- Gabriela Vosyliūtė (11B)
- Patricia Vosyliūtė (11B)
- Marta Misiūnaitė (12)
- Justas Rankauskas (12)

buvo šalia:

Vida Tumėnaitė-Berniukevičienė
Igoris Zujevas